

33^e zondag door het jaar

15-16 november 2025

decaanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Eve of destruction – Barry McGuire (1965)

https://www.youtube.com/watch?v=Zu0hh7eI4_A (met Engelse ondertitels)

De oosterse wereld, is aan het exploderen
Geweld laait op, kogels worden geladen
Je bent oud genoeg om te doden, maar niet om te stemmen
Je gelooft niet in oorlog, maar wat is dat voor wapen dat je draagt?
En zelfs in de Jordaan drijven lijken

Maar je vertelt me
keer op keer mijn vriend
hoe je niet gelooft
dat we aan de vooravond staan van de vernietiging

Begrijp je niet wat ik probeer te zeggen?
Voel je niet de angsten die ik vandaag voel?
Als de knop wordt ingedrukt, is er geen wegrekken meer mogelijk.
Er is niemand meer te redden met de wereld in een graf.
Kijk eens om je heen, jongen, het zal je zeker bang maken, jongen.

En je vertelt me
keer op keer mijn vriend
hoe je niet gelooft
dat we aan de vooravond staan van de vernietiging

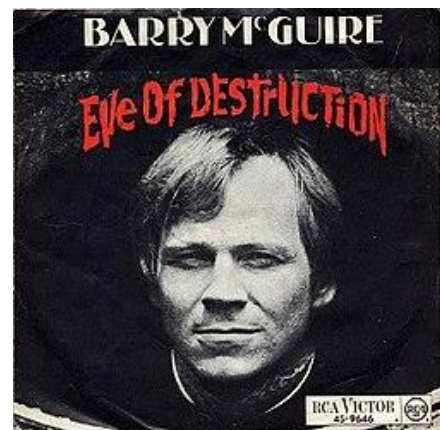
Ja, mijn bloed is zo woedend, het voelt alsof het stolt.
Ik zit hier maar te overwegen
Ik kan de waarheid niet verdraaien, die kent geen regelgeving.
Een handvol senatoren keurt geen wetgeving goed.
En marsen alleen kunnen geen integratie brengen.
Wanneer menselijk respect uiteenvalt.
Deze hele gekke wereld is gewoon te frustrerend.

En je vertelt me
keer op keer mijn vriend
hoe je niet gelooft
dat we aan de vooravond staan van de vernietiging

En denk aan al die haat die er is in Rood China.
Kijk dan eens om je heen naar Selma, Alabama.
Ah, je mag hier vier dagen vertrekken naar de ruimte
Maar als je terugkomt, is het dezelfde oude plek
Het gedreun van de trommels, de trots en de schande
Je kunt je doden begraven, maar je laat geen sporen na
Haat je buurman, maar vergeet niet om te bidden

Maar je vertelt me
keer op keer mijn vriend
hoe je niet gelooft
dat we aan de vooravond staan van de vernietiging

*Ongelooflijk dat een protestlied uit 1965 nog zo brandend actueel is ... maar dat is het
Evangelie van dit weekend (van 2000 jaar geleden) ook !
Hoe hoopvol blijven?*

Openingslied: Geef vrede Heer, geef vrede (ZJ 516)

<https://www.youtube.com/watch?v=KEDBHEUif4w>

Geef vrede, Heer, geef vrede
de wereld wil slechts strijd.
Al wordt het recht beleden,
de sterkste wint het pleit.
Het onrecht heerst op aarde,
de leugen triomfeert,
ontluistert elke waarde,
o red ons, sterke Heer.

Geef vrede, Heer, geef vrede
Gij die de vrede zijt,
die voor ons hebt geleden,
gestreden onze strijd,
opdat wij zouden leven
bevrijd van angst en pijn,
de mensen blijdschap geven
en vredestichters zijn.

Geef vrede, Heer, geef vrede
de aarde wacht zo lang,
er wordt zo veel geleden,
de mensen zijn zo bang,
de toekomst is zo duister,
en ons geloof zo klein;
o Jezus Christus, luister
en laat ons niet alleen.

Geef vrede, Heer, geef vrede,
bekeer ons felle hart.
Deel ons uw liefde mede,
die onze boosheid tart,
die onze mond leert spreken
en onze handen leidt.
Maak ons een levend teken:
uw vrede wint de strijd!

Welkom:

Wij leven, zowel kerkelijk als maatschappelijk, in een chaotische tijd.
Het is net zoals in het Evangelie van vandaag
waar Jezus waarschuwt voor vernieling en verwoesting.
Veel onzekerheid en pessimisme, maar ook hoop.
Uit onze houding als christenen spreekt echter vaak zo weinig perspectief.
Wij zijn zwartkijkers en doemdenkers geworden.
Het is aan ons niet te merken
dat wij dragers zijn van een 'Goede Boodschap'.
In moeilijke omstandigheden is ons vertrouwen op God
gemakkelijk zoek. Soms gaan wij bij de pakken neerzitten,
vermoeid en lusteloos.
Laten we bij het begin van deze viering samen bidden om uitzicht.

Vergevingsmoment:

Heer, onze God,
onze standvastigheid en ons vertrouwen,
groeien zo traag en moeizaam.
Daarom willen wij bidden om uw ontferming.

L.: Heer, wees ons nabij
als onheil en ongeluk ons in ons leven overvallen.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, wees ons nabij
als we nood hebben aan wijsheid en standvastigheid.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, wees ons nabij
als ons hart in de greep is van onmacht, ongeloof of angst.
Heer, ontferm U over ons.

Lofzang:

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

**Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.**

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

**Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.**

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

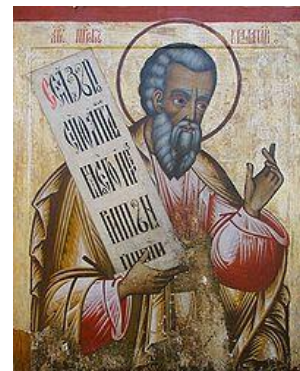
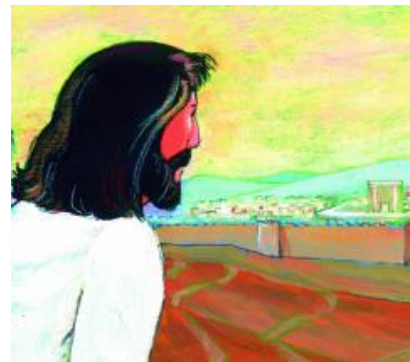
**Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.**

Openingsgebed:

Goede God,
U bent trouw in goede en kwade dagen.
In Jezus hebt U ons geleerd
hoezeer U van ons houdt en wij dus niets te vrezen hebben.
Schenk ons een standvastig geloof,
zodat wij niet ontmoedigd geraken
wanneer via grote rampen en lijden ons overvallen.
Help ons dan onze verantwoordelijkheid tegenover onze naaste op te nemen,
zoals uw Zoon het ons heeft geleerd. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Maleachi (Mal. 3, 19-20a)

19 Weet wel: hij gaat komen,
de dag die zal branden als een oven.
Al degenen die God trotseren
en al degenen die kwaad doen, zij worden kaf.
De dag die gaat komen steekt hen in brand
- zegt de Heer van de machten -
de dag die wortel noch tak van hen overlaat.
20 Maar voor u,
die mijn naam vreest,
gaat dan de zon van de gerechtigheid op,
die met haar vleugels genezing brengt.

Tussenzang: Psalm 98 (97) 5-6, 7-8, 9

refr.: Rechtvaardig bestuurt de Heer de wereld, de volken met billijkheid.

Zingt voor de Heer bij de citer,
met citer en psalterspel.

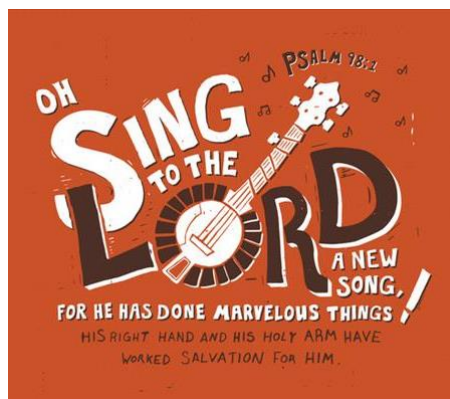
Laat schallen trompet en bazuin
en danst voor de Heer, uw koning.

De zee stemt in met al haar gedierte,
de aarde met al wat daar leeft.

De beken klateren bijval,
de bergen jubelen mee.

Zij groeten de Heer, die nabijkomt,
die nadert als koning der aarde.

Rechtvaardig bestuurt Hij de wereld,
de volken met billijkheid.

Tweede lezing:

(2 Tess. 3, 7-12)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Broeders en zusters,

7 U weet immers zelf wel hoe u ons moet navolgen;
wij hebben bij u geen werk geschuwd
8 en niemands brood zonder betaling gegeten.

Dag en nacht hebben wij gearbeid,
met veel moeite en inspanning,
om niemand van u op kosten te jagen.

9 Niet dat wij daar geen recht op hebben,
maar wij wilden een voorbeeld geven
dat het waard is om gevolgd te worden.

10 Ook toen wij bij u waren,
hielden wij u telkens deze regel voor:
iemand die niet wil werken, zal ook niet eten.

11 Wij hebben namelijk gehoord
dat sommigen bij u de arbeid schuwen,
alle inspanning uit de weg gaan,
maar zich wel met alles bemoeien.

12 In naam van de Heer Jezus Christus
gebieden en vermanen wij zulke mensen
dat zij regelmatig moeten werken
en hun eigen brood moeten verdienen.

Lied: God is de Herder (ZJ 713)

https://www.youtube.com/watch?v=p_3V1Qivw_s

God is de Herder die waakt over mij,
die mij geleidt naar de groenende weiden;
God is mijn Herder, mij altijd nabij,
om mij naar vredige waat'ren te leiden.

**Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem:
God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.**

Moet ik langs dreigend en donker ravijn,
nooit zal ik listige vijanden vrezen.
God zal mijn Hoeder, mijn veiligheid zijn,
God zal een steun en een trooster mij wezen. **refrein**

God is mijn gastheer, zijn Huis is mijn woon,
Hij laat voor 't oog van zijn vijand mij eten,
heeft mij zijn lavende beker geboon:
'k ben als een vriend aan zijn tafel gezeten. **refrein**

'k Weet mij gelukkig in leven en dood,
steeds hoop ik goedheid van God 't ondervinden,
en zoek ik rust in zijn veilige Schoot;
'k Zal bij mijn Herder steeds zaligheid vinden. **refrein**

Evangelie: (Lc. 21, 5-19)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

5 In die tijd merkten sommigen op dat de tempel
was versierd met fraaie stenen en wijgeschenken.

Maar Jezus zei:

6 'Er zal een tijd komen dat van alles wat u daar ziet
geen steen op de andere zal blijven; ze worden allemaal neergehaald.'

7 Daarop vroegen ze Hem:

'Meester, wanneer zal dat plaatsvinden?

En wat zal het teken zijn dat dit gaat gebeuren?'

8 'Kijk uit', zei Hij,

'dat u niet op een dwaalspoor wordt gebracht.

Want velen zullen optreden in mijn naam en zeggen:

'Ik ben het', of: 'De tijd is gekomen.'

Loop niet achter hen aan.

9 Wanneer u hoort van oorlogen en onlusten,
wees dan niet verontrust.

Want dat moet eerst gebeuren, maar het is niet meteen het einde.'

10 Toen zei Hij hun:

'Het ene volk zal opstaan tegen het andere
en het ene koninkrijk tegen het andere.

11 Er zullen zware aardbevingen zijn

en op verscheidene plaatsen hongersnood en pest;

en er zullen zich schrikwekkende en grote tekenen voordoen aan de hemel.

12 Maar voordat dit allemaal gebeurt

zal men u oppakken en vervolgen, u uitleveren aan de synagogen en u gevangenzetten.

U wordt voorgeleid aan koningen en gouverneurs omwille van mijn naam;

13 dat geeft u de gelegenheid om te getuigen.

14 Neem u heilig voor om u er van tevoren geen zorgen over te maken
hoe u zich zult verdedigen.

15 Want Ik zal u wijze woorden in de mond leggen,

zodat geen van uw tegenstanders u zal kunnen weerstaan of tegenspreken.

16 U zult zelfs door uw ouders, uw broers en zusters,

uw familie en vrienden worden uitgeleverd

en sommigen van u zal men ter dood brengen;

17 u zult door iedereen gehaat worden vanwege mijn naam.

18 Maar geen haar van uw hoofd zal gekrenkt worden.

19 Als u volhardt, zult u uw leven winnen.

Overweging(en):

Lucas wist natuurlijk al wat komen zou toen hij het schreef. Hij had het verwoesten van de tempel in Jeruzalem in het jaar 70 meegemaakt. Geen steen zou op de ander blijven, behalve dat gedeelte dat we nu kennen als de Klaagmuur. Wat hij heeft zien gebeuren, legt hij als een voorspelling in de mond van Jezus. Het afbreken van één van de indrukwekkendste gebouwen van de oudheid moet voor de Joden echt zijn over gekomen als het einde van de tijden. De Romeinse bezetter wist hoe het Joodse volk in het hart van hun ziel en identiteit te raken.

Lucas maakt van de gelegenheid gebruik om via Jezus de christenen een hart onder de riem te steken. Ze werden vervolgd, overgeleverd en gehaat; ze hadden het hard te verduren omwille van hun overtuiging. Dit gebeurt ook vandaag op vele plaatsen in de wereld, maar wordt te vaak door de media om allerlei redenen verzwegen. Ook de voorbeelden van al de dingen die mislopen, en daarom bron zijn van angst, zijn realistisch en herkenbaar toen, maar ook nu. Het zijn dingen van alle tijden. Je hebt de indruk dat de mensheid niets bijleert. Hoe kan het ook anders? Onze oerinstincten van overheersen, macht uitoefenen, bezitten, beheersen ons doen en laten ook via het creëren van angst. Overal geldt: "hebben is hebben en krijgen is de kunst." Om moedeloos van te worden. Er is zoveel haat, agressiviteit, en onverschilligheid. Is er dan niemand die op 't vlak van waarden en normen wat tegenwicht kan bieden, 'getuigenis kan geven', zoals in het evangelie van vandaag ook staat? Misschien hebben we te weinig oog, is er te weinig media-aandacht voor waar dat getuigen wél gebeurt.

De moraaltheoloog en Levinaskenner Roger Burggraeve schreef enkele jaren geleden het boek "Geen toekomst zonder kleine goedheid". De gedachte dat kleine daden van goedheid een groot verschil maken vond ik heel bemoedigend en inspirerend. Zo'n kleine daden van goedheid zijn wat we hier horen als 'het geven van getuigenis' zowel in woorden én daden, en in het leven van elke dag vanuit ons geraakt zijn door de noden en vragen van onze medemens (het zgn. gelaat van de ander, zoals Levinas het zegt). Burggraeve schrijft: "De kleine goedheid krijgt haar ware plaats en betekenis in situaties van bedreiging, geweld en verschrikking, waar bijna niets anders meer mogelijk is dan het kwaad en er geen uitzicht is op een happy end. Met sentimentaliteit heeft ze niets vandoen. Kleine goedheid is koppig, moedig en tegendraads. Ze is belangeloos en heeft niet de behoefte gezien te worden. Daarom zijn er altijd mensen nodig die hun vinger opsteken, die daden van kleine goedheid stellen en proberen het systeem te veranderen, bescheiden profeten die handelen vanuit hun individuele geweten. Levinas gebruikt daarvoor het beeld van het grassprietje dat telkens weer opveert nadat het werd platgetrapt door het systeem. 'L'esprit faible', noemt hij het ook.

Een daad van kleine goedheid is voor Levinas religieus: het is Gods barmhartigheid die zich voltrekt doorheen de concrete mens. En al is ze misschien wel dwaas, tegelijk is ze het meest menselijke in de mens." En ook nog deze mooie hoopgevende gedachte: "We vrezen dat de mensengeschiedenis er een is van het goede dat voortdurend moet proberen het grote kwaad te overwinnen, maar het is eigenlijk andersom: het grote kwaad slaagt er maar niet in de kleine goedheid te overwinnen. De kleine goedheid zal nooit winnen, maar zal ook nooit worden overwonnen."

Dus blijven goeddoen, stilleweg maar vastberaden. Het is de mooiste manier om te getuigen van het geloof, de hoop en de liefde die in elk van ons leven.

En dit met een vastberadenheid vanuit wat we lezen in het evangelie: "geen haar van uw hoofd zal verloren gaan." Is een manier van spreken natuurlijk. God draagt voor ons zorg tot in onze fijnste deeltjes. Hij behoedt ons niet voor tegenslagen, ziektes, ongelukken en alle andere beproevingen. Wie dat denkt, heeft een verkeerd godsbeeld dat alleen maar kan leiden tot ontgoochelingen en frustraties. Nee, waar men 't hier over heeft, is een zeker vertrouwen dat zich toont als of product is van standvastigheid. Ik bedoel: gelovigen plooiën wel, maar breken niet bij tegenwind. Christenen tonen vaak een opmerkelijke veerkracht. Heeft dit te maken met extra steunpunten, zich gedragen weten, zelfvertrouwen vanuit het zich bemind weten, perspectief hebben, hoopvol zijn? Wellicht is het een mengeling of een combinatie van dit alles. Een ding is zeker: geloof blijft nooit zonder uitwerking. Het zet mensen in gang en doet hen hoopvol blijven dromen van en zich inzetten voor een betere wereld. Als dat geen meerwaarde is !

(Miguel Dehondt)

Het is niet de pijn die zeer doet,
maar wel de angst
en de onzekerheid,
het gevoel een drenkeling te zijn
en geen oever meer te zien.

Het is niet de pijn die zeer doet,
maar wel geen grond meer te voelen,
geen hand te kunnen grijpen
en geen enkel lichtpunt te zien
in het duister van de nacht.

Vlak naast de pijndrempel
ligt de afgrond van de levensvragen,
en die is beangstigend diep.
Waarom? Waartoe?
En voor wie en voor wat?

Het is niet de pijn die zeer doet,
maar: geen antwoord te weten,
zich verraden en verloren te voelen
- als een speelbal in de wind -
tussen toeval en twijfel.

Zijn grootste pijn
was niet op Golgota,
maar in de boomgaard van Olijven.
Zijn angst werd bloed en zweet
en schreeuwen naar de Vader.

Daar heeft Hij voor ons een weg gebaad:
"Ik ben verrezen en nog bij jou.
Mijn hand ligt op je schouder.
Ik blijf bij jou tot alles is volbracht."

Als de angst verstilt...
en Hij aanwezig is in jouw wezen,
dan zwijgen alle vragen.
Dan is de pijn het strakgespannen koord
dat jou met Hem verbindt. (Manu Verhulst)

Leven met hoop
is 's avonds
opstappen
naar het oosten toe,
de nacht heel zwart tegemoet,
omdat je zeker bent
dat je door de nacht
het licht in het oosten
opnieuw zult ontmoeten.

Leven met hoop
is de ondergaande zon
niet achterna lopen
uit vrees

het licht te verliezen,
 maar in zichzelf
 zoveel licht bezitten
 dat de donkerste nacht
 de bode
 van de nieuwe morgen wordt. (Norbert Vanden Abbeele)

God, geef mij de tijd,
 een stukje van de eeuwigheid,
 een stukje leven,
 verpakt in lucht die adem wordt,
 een stukje heimwee naar uw oneindigheid,
 verpakt in alledaagse hunker
 die nooit vervuld en nooit voldragen wordt.

God, geef mij de tijd
 om naar U op weg te gaan
 in kleine stappen,
 elke dag opnieuw een stukje weg
 met velen samen,
 in een bonte groep en soms, geheel alleen,
 op een veel te lange baan.

God, geef mij de tijd
 om telkens terug te keren
 als ik onderweg verdwaal en zonder spoor
 in duisternis en nevel verloren loop.
 Geef mij dan de tijd om,
 met het eerste morgenlicht,
 U weer op het spoor te zijn.

God, geef mij de tijd
 om nog op deze wereld
 uw kind te mogen zijn
 en als een vrije vogel
 zwevend in de wind en tussen witte wolken
 niets anders dan uw beeld
 en uw gelijkenis te zijn. (Manu Verhulst)

Woorden van geloof:

Wij geloven in God, de Vader,
 die zijn schepping in onze handen heeft gegeven
 om er een woning van te maken
 waarin het goed is om te leven.

Wij geloven in de Zoon Jezus Christus,
 die bij ons kwam wonen en nu leeft
 in de harten van de mensen.
 Hij is ons een voorbeeld van liefde tot het uiterste.

Wij geloven in Gods Geest,
 die ieder van ons de kracht geeft
 om aan het Rijk van God mee te bouwen.

Wij geloven in een gemeenschap
waarin elkeen zorg draagt voor de ander;
waarin eenieder aan de Blijde Boodschap
gestalte geeft door woord en daad.

Wij geloven dat een mensenleven nooit zal eindigen
en dat we hoopvol mogen uitzien
naar het eeuwig geluk bij de Vader. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor de pessimisten, voor hen die alles donker inzien.
Dat zij licht mogen vinden en moed vatten.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor wie eenzaam zijn en bang.
Dat zij vriendschap en zekerheid mogen ervaren.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen die enkel hun eigen moeilijkheden zien.
Dat zij de nood van medemensen zouden ontdekken.
Laten wij bidden...

Bidden we om mensen die hoop uitstralen,
om mensen die goed doen vanzelfsprekend vinden:
zij zijn de moderne profeten die aan Kerk en wereld hun warme ziel geven.
Laten wij bidden...

Lied: Blijf niet staan – Ritmisch Koor Mitswa

- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=KFDn97fe9ik>
- ➔ feestversie: <https://www.youtube.com/watch?v=NvedCa1to7Q>
- ➔ origineel: <https://www.youtube.com/watch?v=MMYESJ9xuCY>

Refr.: Blijf niet staan, durf het leven aan,
Durf je leven aan, kijk de toekomst in.
Zeg geen nee, maar werk met ons mee,
maar werk met ons mee aan een nieuw begin.

Christus zendt ons naar (of zet ons aan) het werk:
ga de wereld in.
Leer iedereen mijn liefde,
leef als kinderen van één gezin.

Sla de weg naar de vrede in,
mensen zijn in nood.
Wil je je Christen noemen,
Deel dan ook met anderen je brood.

Vraag aan God, dat jij je toch geeft,
veel wijsheid en raad.
Vraag dat hij door zijn liefde,
In zijn kerk weer eenheid groeien laat.

Op de melodie van het volksliedje **Jedan dan** (Joegoslavische inzending Eurovisiesongfestival 1968) heeft het koor Mitswa een zinvol strijdlid geschreven. Een echte oorwurm !

Gebed over de gaven:

Goede God, met brood en wijn gedenken wij Jezus, uw Zoon.
Hij reikte ons hoop en uitzicht aan
over dood en wanhoop heen.
Schenk ons zijn Geest, vervul ons met zijn levenskracht
zodat wij op Hem gaan gelijken
en hoop en levenskracht uitdragen rondom ons. Amen.

Groot Dankgebed:

Heer, onze God,
Schepper van hemel en aarde,
wij danken U voor alles wat leeft en ademhaalt,
voor het licht van deze dag,
voor het geluk en de liefde die in ons midden ontstaan;
voor mensen die, zoals U,
ons trouw blijven in dagen van lief en leed.

Wij zeggen U dank voor die ene Mens,
Jezus van Nazareth, uw Zoon.
Hij is uw Evenbeeld
omdat Hij er is voor de minste van de mensen.
Hij is er ook voor hen die het goed hebben in dit leven,
door hen voor te gaan
in een leven van dienstbaarheid tot in de dood.
Daarom zeggen wij U van harte dank
en aanbidden U met de woorden:

Heilig, heilig, heilig de Heer, ...

Roep ons op, Vader,
om heilig en goed te zijn
zoals het uw wil is geweest
op de dag dat U de mens geschapen hebt;
dat wij worden zoals U:
liefde die de wereld schept en draagt
en die zo rijk is dat zij overstroomt in allen.

Roep ons op door uw scheppend Woord, Vader,
tot kracht en sterkte,
dat wij elkaar elke dag opnieuw
kunnen bezielen en dragen,
zoals U ons draagt en in leven houdt;
dat wij, zoals uw Zoon, een steun kunnen zijn
voor alle zwakken en eenzamen op onze weg;
dat wij, gesterkt door zijn Woord en Brood,
elkaar kunnen dragen in uren van nood,
als ons kruis zwaar wordt en wij hulp nodig hebben.

Roep ons op, Vader,
tot één gemeenschap
door deel te hebben aan
het lichaam en het bloed van uw Zoon.

Roep ons tot gemeenschap met Hem
in het brood dat Hij dankbaar heeft gebroken
met de woorden:

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is het geheim van ons geloof:

Heer Jezus, wij verkondigen Uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verreezen zijt.

Roep ons op, God van liefde,
tot dankbaarheid voor de gemeenschap met U,
met elkaar en met alle mensen
die ons tot hier hebben geleid;
die nog met ons meegaan
in geloof, hoop en liefde,
of die ons blijven begeleiden
vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.

Roep ons op, Vader, tot de volle menselijkheid
van uw Zoon Jezus Christus,
die de zieken geneest,
de zonden vergeeft,
de hongerigen spijzigt,
de kleinen tot zich roept,
en voor iedereen woorden heeft van eeuwig leven;
die ons zijn Geest zendt om de weg vrij te maken
naar vrede en geluk onder de mensen.
Daarvoor blijven wij U danken en verheerlijken:
met en door Christus de Heer,
vandaag en alle dagen die U ons geeft. Amen.

Onze Vader:

Geroepen tot volle menselijkheid,
menselijkheid doordrongen van Gods Geest,
mogen wij met de woorden van de Zoon bidden tot zijn en onze Vader:

Onze Vader...

Vaak voelen wij ons klein en machteloos.
Toch schuilen ook in ons krachten van geloof, hoop en liefde.
Moge wij bij elkaar die krachten tot leven wekken,
zodat er in ons midden een beweging op gang komt
van geloof en hoop
en van liefde die sterker is dan alle aardse machten.
Dan zullen wij hoopvol mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

We leven in een wereld van menselijk pogen en falen, van chaos en disharmonie.
'Laat je daardoor niet uit het veld slaan...' zei Jezus ons.
Als wij ons hart openen legt God-met-ons daarin zijn vrede.
Die vrede mogen wij, samen onderweg, verder uitstralen op onze levensweg.
En moge wij elkaar bemoedigen.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Door de wereld gaat een woord (ZJ 720)

https://www.youtube.com/watch?v=7EN_wRkPXOY

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
"Breek uw tent op, ga op reis,
naar het land, dat Ik u wijs."

**Refr.: Here God, wij zijn vervreemden,
door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden,
naar het nieuw Jeruzalem.**

Door de wereld gaat een stoet
die de ban brak van het bloed,
die bij wat op aarde leeft
nu geen burgerrecht meer heeft. **refrein**

Menigeen ging zelf op pad,
daar hij thuis geen vrede had.
Eeuwig heimwee spoort hem aan,
laat ook hem het woord verstaan. **refrein**

Door de wereld klinkt een lied,
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang,
richten pelgrims hun gezang. **refrein**

Velen, die de moed begaf
blijven staan of dwalen af.
Hunk'rend naar hun oude land.
Reisgenoten, grijp hun hand. **refrein**

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
"Breek uw tent op, ga op reis,
naar het land, dat Ik u wijs." **refrein**

Slotgebed:

God, U die op ons wacht,
geef dat wij U zien door angst en donkerte heen.
U die ons nabij bent gekomen in Jezus,
Broeder en Mensenvriend,
leg ons zijn Woorden in de mond,
doe ons zijn wegen gaan.
Dat wij uw naam, God, eer aan doen
en ooit mogen aankomen bij U in eeuwigheid.
Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Op een nacht had een man een droom...
Hij droomde dat hij langs het strand liep met de Heer.
De lucht was gevuld met momenten uit zijn leven.
Voor elk moment merkte hij twee paar voetstappen in het zand.
Eén paar behoorde hem toe, het andere de Heer.
Wanneer het laatste moment van zijn leven
zich aan hem had vertoond,
keek hij om naar de voetsporen in het zand.
Hij merkte dat op een aantal momenten in zijn leven
er slechts één voetspoor te vinden was
en dat steeds op de extra moeilijke en harde momenten.
Dat zat hem echt dwars, en hij vroeg de Heer:
"Heer, Gij hebt gezegd dat, wanneer ik U volgde,
Gij mij heel de weg zoudt vergezellen,
maar ik bemerk dat
gedurende de moeilijkste momenten in mijn leven
er slechts één paar voetsporen te vinden is.
Ik snap niet dat
- wanneer ik U het meest nodig had -
Gij mij alleen liet."
De Heer antwoordde:
"Mijn lief kind,
Ik hou van jou
en zou jou nooit alleen laten.
Tijdens die moeilijke momenten,
waar je slechts één afdruk ziet,
het was dan, dat Ik jou droeg."

Klaagpsalm van God (naar psalm 14)

De scepticus en realist die mijn aanwezigheid niet mist,
heeft daarvoor zelfs een goed bewijs.
Hoe kan er nog een God bestaan
waar zoveel onrecht wordt begaan?

En ik kijk treurig om me heen,
speurend of er niet minstens één mensenkind
nog naar Mij vraagt.
Nee, niemand maakt zich druk om God
of bekommert zich om mijn gebod.

Hoe kan de mens zo koppig zijn?
Genietend van z'n brood en wijn vraagt hij niet naar hun oorsprong.
Een ieder gaat z'n eigen gang; in Mij stelt niemand nog belang.

Maar als het kwaad hemzelf ooit treft
en hij uiteindelijk beseft dat Ik er ben voor armen
en hij daar zelf nu ook bij hoort,
dan klopt hij zachtjes aan mijn poort!

Wat zou de wereld anders zijn,
als men Mij dankte voor de wijn,
en brood eerlijk zou delen.
Want hoe kan ik als God bestaan,
waar zoveel onrecht wordt begaan?

(M. Houben)